

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/16169,Gwozdz-Bozena.html>
20.05.2024, 00:33

Gwóźdź Bożena

Bożena Gwóźdź, ur. 9 IX 1957 w Rzeszowie, zm. 28 VI 2003, tamże. Absolwentka Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Rzeszowie, Wydz. Matematyczno-Fizyczny (1980). Ukończyła Kurs dla Inspektorów Ochrony Radiologicznej w Centralnym Laboratorium Ochrony Radiologicznej w Warszawie (1985).

1980–1982 pracownik naukowo-dydaktyczny WSP w Rzeszowie.

Od IX 1980 w „S”; współzałożycielka „S” w WSP; I – II 1981 podczas strajku chłopskiego w siedzibie b. WRZZ w Rzeszowie współpracowniczka biuletynu strajkowego „Trwamy”, nast. „Biuletynu Informacyjnego” MKZ; XI/XII 1981 wspierała studentów WSP w czasie strajku solidarnościowego ze studentami radomskiej WSI.

13 XII 1981 po otoczeniu uczelni przez ZOMO zabezpieczyła sprzęt i wyniosła dokumentację NZS. Jesienią 1982 zmuszona do zmiany pracy. 1982–2003 mł. asystent w Zakładzie Nauczania Klinicznego Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego w Rzeszowie Filia Akademii Medycznej w Krakowie. W 1984 twórczyni pierwszej w regionie Pracowni Izotopowej tamże. Od I 1982 współpracowniczka RKW w Rzeszowie, od 1982 Komitetu Pomocy Internowanym, Aresztowanym, Skazanym, Pozbawionym Pracy oraz ich Rodzinom przy klasztorze oo. Bernardynów tamże (późn. Diecezjalny Zespół Charytatywno-Społeczny). 1982–1989 organizatorka sieci kolportażu podziemnych pism, m.in. „«Solidarność» Trwa”, „Galicja”. „Trwamy”, „Z Dnia na Dzień”, „Busola”, „«Solidarność» Zwycięży”, „Biuletyn Małopolski”, „Hutnik”, „«Solidarność» Podkarpacka” m.in. w środowisku medycznym, oświaty i nauki w Rzeszowie. Za pośrednictwem brata Andrzeja współpracowała ze środowiskiem akademickim Lublina, kolportowała m.in. podziemne pisma: „Informator «Solidarności» Regionu Środkowo-Wschodniego”,

Miejsce urodzenia Rzeszów

Data urodzenia 9-09-1957

Miejsce śmierci Rzeszów

Data śmierci 28-06-2003

Hasło wydrukowane w **Tom III**

„«Solidarność» Nauczycielska”, „Niepodległość”, „Wola”. W 1982 przesłuchiwana w zw. z organizowaniem pomocy i petycji ws. represjonowanych pracowników WSP. 1982–1989 uczestniczka nieformalnego duszpasterstwa pracowników służby zdrowia przy parafii Chrystusa Króla w Rzeszowie oraz Duszpasterstwa Ludzi Pracy przy parafii NSPJ tamże; współorganizatorka akcji pomocowej Wieś Miastu, Katolickich Tygodni Historycznych w Rzeszowie. W IV 1986 po katastrofie w elektrowni atomowej w Czarnobylu (ZSRS) przygotowała instrukcję postępowania po skażeniu radioaktywnym ogłaszana z ambon kościołów diecezji przemyskiej. 1988–1989 współpracowniczka redakcji podziemnego „Ultimatum. Kwartalnika Społecznego” i diecezjalnego pisma „Rola Katolicka”; w VII 1988 współorganizatorka spotkania RKW w Rzeszowie ze związkowcami z włoskiego Viterbo.

W II 1989 w obsłudze biura prasowego obchodów 8. rocznicy porozumień ustrzycko-rzeszowskich. Od 1989 członek Regionalnej Sekcji Służby Zdrowia „S”. 1995–2000 pracowała dodatkowo w Szpitalu Przeciwgruźliczym w Rzeszowie, organizatorka Pracowni Izotopowej Prętka Gruźlicy tamże. 1998–2002 członek Komisji Międzyzakładowej przy Wojewódzkim Szpitalu Specjalistycznym tamże.

Odnaczona Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2010), Krzyżem Wolności i Solidarności (2017).

Do 29 VII 1989 rozpracowywana przez Wydz. III WUSW w Rzeszowie w ramach SOR krypt. Komitet.

Michał Stręk

[Region Rzeszów](#), [Rzeszów](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)